

Adunind la un loc studii și articole cu conținut variat, culegerea publicată de Institutul Romîno-Sovietic arată implicit multiplele planuri pe care s-au manifestat puternicile și permanentele noastre legături cu Rusia de-a lungul veacurilor. Culegerea prezentată este o serioasă și utilă contribuție la cunoașterea acestor relații.

Așteptăm ca Institutul Romîno-Sovietic să continue publicarea unor asemenea lucrări, pentru cunoașterea cât mai adîncă a relațiilor romîno-ruse.

C. Velichi

ION CONST. CHIȚIMIA, *O rumuńskieje literaturze ludowej*. (Despre literatura populară romînă), în „Polska sztuka ludowa”, XI (1957), p. 53 și urm.

Prima parte a articolului se ocupă cu dezvoltarea cercetărilor folclorice din literatura romînă.

După ce face o prezentare a celor mai vechi urme de folclor în trecut, autorul trece în revistă școlile de cercetare folclorică, atrăgînd atenția asupra activității desfășurate de V. Alecsandri și B. P. Hasdeu. Acesta din urmă ridică problema cercetării științifice a întregului domeniu folcloric, pe cînd școala lui Ovid Densusianu pune accentul în special pe cercetările de tip dialectologic.

În continuare, autorul arată că, în stadiul actual al cercetărilor, cultura poporului în totalitatea ei nu mai poate fi studiată de către un singur specialist. Diferitele sectoare de manifestare folclorică au legături cu sectoarele respective ale culturii superioare: literatura populară are legătură cu literatura cultă, arta populară cu arta cultă etc. De aici s-a ajuns la necesitatea diviziunii muncii de cercetare pe ramuri de specialitate.

În condițiile regimului nostru de astăzi, studiul literaturii populare intră în preocupările Institutului de Istorie literară și Folclor, arta populară este cercetată de către Institutul de Istoria Artei, muzica populară constituie preocuparea de competență a Institutului de Folclor (muzical).

Secția cercetărilor juridice de pe lângă Institutul de Filozofie cercetează vechile obiceiuri populare, iar limba poporului este unul din obiectivele studiilor întreprinse de către Institutul de lingvistică.

În planul de activitate al secției de folclor de la Institutul de Istorie literară s-au fixat următoarele obiective: lămurirea raportului dintre literatura populară și literatura cultă, cercetări amănunțite asupra activității vechilor folcloriști și asupra concepțiilor lor folclorice, descoperirea valorilor artistice ale creațiilor literare populare, cunoașterea literaturii populare, a istoriei și concepțiilor folclorice ale altor popoare și în primul rînd, a celor vecine. Unele rezultate ale acestor cercetări au fost publicate în revista Institutului: *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*.

Într-o fază de pregătire înaintată este *Istoria folcloristicii romînești* și de asemenea o lucrare despre *Literatura populară și folcloristica polonă*.

Din *Antologia literaturii populare* au apărut pînă acum primele două volume: *Cîntecele* (648 p.) și *Basmele* (512 p.) urmînd să apară în continuare: *Povești, legende, snoave* (III), *Dramaturgia populară* (IV), *Paremiologia* (V) și *Folclorul copiilor* (VI).

Este prevăzută de asemenea apariția unui *Manual de folclor*.

În partea a doua a lucrării sale, I. Const. Chițimia se ocupă de frumusețea literaturii noastre populare sub diferitele ei forme: doine, bocete, cîntece, balade, basme, proverbe. Exemplificările în traducere proprie sau a unor poeți poloni, reușesc să redea în cea mai mare parte frumusețea originalului.